

رئیس‌جمهور: برای تأمین معیشت مردم برنامه ۲۰ بندی داریم

مسعود پزشکیان در گفت‌وگوی تفصیلی با رسانه KHAMENEI.IR گفت: ما یک برنامه‌ای شامل حدود بیست بند ارائه دادیم و گروه‌های مختلف اقتصادی در دولت و مجلس و بعضی نهادها با هم هماهنگ شده‌اند که این بیست بند را عملیاتی کنند.

مسعود پزشکیان در گفت‌وگوی تفصیلی با رسانه KHAMENEI.IR گفت: ما یک برنامه‌ای شامل حدود بیست بند ارائه دادیم و گروه‌های مختلف اقتصادی در دولت و مجلس و بعضی نهادها با هم هماهنگ شده‌اند که این بیست بند را عملیاتی کنند. به گزارش آيسنا، مسعود پزشکیان رئیس‌جمهور در یک عصر سرد زمستانی در نهاد ریاست جمهوری پذیرای رسانه KHAMENEI.IR بود. وقتی گفت وگو به موضوع صرفه جویی مصرف انرژی رسید دست روی مصادیقی گذاشت تا نشان دهد که شخص رئیس‌جمهور اولین عامل به توصیه‌هایی است که در این زمینه به مردم می‌شود. برنامه‌های دولت برای رفع ناترازی‌ها، تشریح اقدامات مهم و راهبردی دولت در یک سال گذشته، تمجید از مردم و صبوری و نجابت آنها به خصوص در فشارهای اخیر اقتصادی، تأکید بر توانایی‌های داخلی و عزم دولت برای حل معضلات و مشکلات کشور و تشریح جلسات رئیس‌جمهور با رهبر معظم انقلاب و پیگیری‌های ایشان درباره موضوعات معیشتی و اقتصادی، مهم‌ترین محورهای گفت‌وگوی رئیس‌جمهوری اسلامی ایران، با رسانه KHAMENEI.IR بود که به این شرح است:

جناب آقای دکتر پزشکیان! رهبر انقلاب در یکی از سخنرانی‌های اخیر خودشان به صورت ویژه از خدمات دولت تمجید کردند و بر لزوم حمایت از دولت تأکید کردند؛ (۱) بعد از آن هم در یک سخنرانی دیگر فرمودند علی‌رغم مشکلات و کمبودهایی که وجود دارد، کشور در حال پیشرفت است. (۲) ناظر به این دو سخنرانی و این دو نکته‌ی مقام معظم رهبری، لطفاً یک گزارش مختصری از مهم‌ترین اقدامات اجرایی دولت در طی یک سال گذشته ارائه بدهید و روند پیشرفت کشور را برای مخاطبان تشریح و توضیح بفرمایید؛ به هر حال، شما به عنوان رئیس‌جمهور و نفر اول اجرایی کشور، بیش از همه در جریان روند این پیشرفت هستید. بسم الله الرحمن الرحيم. قبل از هر چیز باید از مقام معظم رهبری قدردانی کنیم که تا اینجا، چه در جلسات آشکار و چه در جلسات اختصاصی، پشتیبانی کاملی از دولت داشته‌اند و اگر پشتیبانی و توصیه‌های ایشان نبود، حتماً با مشکلات زیادی مواجه می‌شدیم؛ لذا این قابل قدردانی است.

آنچه ما الان به دنبالش هستیم و داریم تلاش می‌کنیم که آن را اصلاح کنیم، موضوع ناترازی‌ها است. اگر بخواهیم بحث بکنیم، باید بگوییم روندی که در کشور وجود دارد روندی است که در بسیاری از قسمت‌ها با ناترازی‌های بزرگی مواجه است. مسئله‌ی انرژی - که همان اول خودش را نشان داد - مسئله‌ی آب، مسائل مالی، مسائل مدیریتی، مسائل سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی، همه‌ی این‌ها مسائلی است که ما در وسعت زیادی با این مشکل مواجهیم. ما وقتی دولت را به دست گرفتیم، ۲۰ هزار مگاوات کسری انرژی داشتیم؛ این کسری انرژی در طول سال‌ها ایجاد شده بود و طبیعتاً از یک طرف مصرف افزایش پیدا می‌کرد، از طرف دیگر توسعه‌ای در رابطه با ارائه‌ی خدمات انرژی نداشتیم و این هم سالی بود که بارندگی ما کم بود، نزدیک به چهل درصد نسبت به سال‌های قبل میانگین بارندگی کاهش پیدا کرده بود، پشت سدها آب نبود و ما نزدیک به ۱۴ هزار مگاوات انرژی برق آبی داشتیم که با کمبودی که در پشت سدها از نظر آب داشتیم، نتوانستیم به طور کامل هم از آن استفاده کنیم؛ یعنی کسری انرژی ما به حدود ۲۰ هزار مگاوات رسید. خب طبیعتاً جنگ بود و در جنگ هم می‌بایست مسائل را حل می‌کردیم.

تلاشی که در رابطه با این ناترازی‌ها انجام گرفت این بود که از یک طرف کاهش و یا کنترل هزینه و مصرف را شروع کردیم و از طرف دیگر سریع‌ترین راهی که می‌توانستیم به آن دسترسی پیدا کنیم و انرژی مورد نیاز را تهیه کنیم، پنل‌های خورشیدی بود که از نظر محیط زیست هم ابزار یا وسیله‌ی بسیار باارزشی است؛ به این صورت که در هر هزار مگاوات، از ورود نزدیک به یک میلیون تن CO₂ به جو جلوگیری می‌کند. ما تا امسال نتوانستیم بیش از سه هزار مگاوات پنل را وارد جریان تولید انرژی بکنیم، در صورتی که در طول سال‌های گذشته فقط هزار مگاوات در جریان بود. این روند دارد ادامه پیدا می‌کند، فردا هم دوباره نزدیک به هشتصد مگاوات پنل خورشیدی را وارد جریان خواهند کرد و به سرعت دارد پیش می‌رود، به طوری که هر هفته حدود سیصد مگاوات پنل خورشیدی دارند کار می‌کنند و قراردادهایی که بسته‌اند نزدیک به هشتاد هزار مگاوات است؛ یعنی ما اگر بتوانیم یک چنین روندی را پیش ببریم، استفاده از سوخت‌های فسیلی را به شدت کاهش خواهیم داد. از طرف دیگر، ما نیروگاه‌هایی درست کرده بودیم که سیکل ترکیبی بودند اما فقط از گاز استفاده می‌کردند؛ ما نزدیک به هفت هزار مگاوات انرژی سیکل ترکیبی داریم که نتوانستیم سه هزار مگاواتش را وارد خط بکنیم، ولی هنوز چهار هزار مگاواتش باقی مانده که دارند روی آن کار می‌کنند.

روند مصرف برق، هر سال نزدیک به پنج شش درصد افزایش پیدا می‌کرد و پنج شش درصد یعنی سه چهار هزار مگاوات نیاز اضافه. با توصیه‌هایی که شد و برنامه‌هایی که انجام گرفت، ما پنج درصد هم کاهش رشد داشتیم؛ نه تنها پنج درصد افزایش

نداشتیم، بلکه پنج درصد هم توانستیم کاهش بدهیم؛ یعنی نزدیک به سه چهار هزار مگاوات هم آنجا توانستیم کنترل کنیم. از طرف دیگر، با کنترل و جمع آوری ماینرهای که وجود داشت هم توانستیم نزدیک به دو هزار مگاوات مصرف را کاهش بدهیم. بنابراین، این ها باعث شد که تا حدودی مشکلات انرژی را حل کنیم. البته این کارها الان هم ادامه دارد و ما تلاش خواهیم کرد که ان شاء الله در تابستان آینده دیگر با خاموشی به آن شکلی که وجود داشت مواجه نشویم، مگر اینکه خدای نکرده یک اتفاقی رخ بدهد یا خطای خراب بشود یا کارخانه ای از کار بیفتد؛ ولی احداث پنل های خورشیدی با سرعتی دارد پیش می رود که ان شاء الله مشکلی برای جبران انرژی به وجود نخواهد آمد.

بحث بعدی ما در رابطه با کنترل همان گازهایی بود که داشتند می سوختند. سود حاصل از کنترل این گازهایی که دارند می سوزند، نزدیک به پنج شش میلیارد دلار است که اگر بتوانیم این ها را کنترل بکنیم، صرفه جویی بالایی به وجود می آید. ما تا حالا توانسته ایم نزدیک به ۱۵ میلیون متر مکعب گاز را در روز کنترل کنیم، درحالی که در کل دوران های گذشته مجموعاً ۹ میلیون متر مکعب را توانسته بودند مدیریت کنند. الان در بقیه ی میادینی که گاز دارد می سوزد، با پیمانکارهای مختلفی در این موضوع قرارداد بسته اند و دارند پیگیری می کنند تا با آن هایی هم که قرارداد نبسته اند، قرارداد ببندند؛ جلسه گذاشته ایم و این ها را پیگیری می کنیم که بتوانیم کارمان را انجام بدهیم.

در رابطه با کریدورها که بسیار مهم است، ما کریدور آستانرا - رشت را، شلمچه - بصره را و به احتمال قوی زاهدان - چابهار را امسال تمام می کنیم. تا الان شاید بیش از ده دوازده هزار میلیارد تومان پول به این مسئله تخصیص داده شده و احتمالاً همین مقدار را هم باز باید پرداخت کنیم. امروز هم راجع به همین مسئله در دولت جلسه داشتیم و اگر مشکلی پیش نیاید، به حول و قوه ی الهی، کار مربوط به این کریدورها را امسال تمام می کنیم. در خصوص کریدور شلمچه - بصره کارهای اصلی را انجام داده اند و ستون هایش بالا آمده. سخت ترین قسمت این کریدور آنجایی بود که مسیر باید از آن رودخانه ای رد می شد که بین ما و بصره است؛ برای ستون هایی که آنجا زیر آب زدند، نزدیک به شصت میلیون دلار هزینه شده، به اضافه ی مین روبی هایی که باید انجام می گرفت و ما انجام دادیم. البته طرف عراقی هم باید کارهایی انجام بدهد که آن ها هم دارند پیگیری می کنند. کریدور آستانرا - رشت هم پروژه ای بود که مانده بود و ما داریم آن را پیش می بریم. آن موقعی که ما آمديم، حدود ۳۰ کیلومتر از ۱۶۰ کیلومتر مسیر را توانسته بودند تصاحب کنند، اما الان نزدیک به ۱۱۵ کیلومتر را تصاحب کرده اند؛ یعنی تعداد زمین هایی که این ها تصاحب می کنند، هر هفته افزایش پیدا می کند و قول داده اند که ان شاء الله تا آخر امسال، این پروژه را تمام کنند. ما هر هفته داریم پیگیری می کنیم که کل مسیر را بتوانیم تصاحب بکنیم، وام هم وجود دارد و طبق آن وام، این پروژه شروع خواهد شد و الان هم کارشناس ها آمده اند این کار را دارند انجام می دهند.

ارتباط ما با همسایگان خیلی بهتر شده. روابط ما با کشورهای همسایه در خیلی از زمینه ها، چه فرهنگی، چه علمی، چه اقتصادی توسعه پیدا کرده. با آذربایجان، با ازبکستان، با ترکمنستان، با افغانستان، با پاکستان، با عراق، با ترکیه و در خلیج فارس هم با عمان و امارات و قطر و مانند این ها روند ارتباطات خیلی بهتر شده. علی رغم همه ی این مشکلاتی که هست، مسیر ارتباطات بین المللی مان دارد افزایش پیدا می کند. با چین و روسیه و قزاقستان و قرقیزستان و تاجیکستان، ارتباطات خیلی خوبی برقرار شده. الان داریم مسیرها را اصلاح می کنیم. کریدورها الان اولویت دولت است. منابع لازم را برای مسیر شمال به جنوب و شرق به غرب دیده ایم و در سال آینده با سرعت خیلی بیشتری حرکت خواهیم کرد؛ هم از نظر ساخت راه و قطار و ریل، هم از نظر واگن و دیزل و ابزاری که باید وجود داشته باشد. همه ی این کارها را داریم پیگیری می کنیم که مسائل را حل کنیم.

در حوزه ی مسائل اجتماعی، کارهای بزرگی در رابطه با مسجدمحوری، محله محوری و مشارکت مردم انجام شده. البته این ها چون مسائل اجتماعی است، شاید به صورت عدد و رقمی نشود گفت؛ همچنین، این مسائل زمان بر است و طبیعتاً تغییر رفتار کار ساده ای نیست. در این زمینه، مقام معظم رهبری به برادر عزیزمان حاج آقا علی اکبری دستور دادند که هماهنگی بکنند و این ها نزدیک به ده هزار مسجد را آوردند وسط. ما مراکز بهداشتی خودمان را در این رابطه درگیر کردیم، مدارس را درگیر کردیم و کار بزرگی در رابطه با آموزش و پرورش صورت گرفته؛ یعنی با مشارکت مردم، ما تمام مدارس کانکسی را جمع کردیم، مدارس سنگی را جمع کردیم و در جاهایی که مدرسه نبود، مدرسه ساخته شد. همه ی این ها با کمک مردم و روابط بین بخشی و خیرینی که بودند انجام شد. بالای ده میلیون متر مربع فضا ساخته شده و الان هم به سرعت دارد ساخته می شود. علاوه بر ساخت مدارس، بحث سخت افزار درون مدارس هم وجود داشت که این بچه های لازم دارند تا بتوانند در آن فضا آموزش کافی ببینند. و مهم تر از آن، نحوه ی آموزش و روش آموزش در کلاس های ما است. الان چیدمان کلاس های ما فرق کرده، نوع تدریس فرق کرده و نحوه ی این آموزش ها روزه روز اصلاح خواهد شد و دارد اصلاح می شود. البته بیشتر تمرکز ما روی مدارس دولتی و مدارس مناطق محروم است و آن عدالت آموزشی ای را که از آن حرف می زنیم، داریم پیگیری می کنیم.

یکی از مسائل مهم، بحث مدیریت و واگذاری اختیار است. مقام معظم رهبری در جلسه ای که با استاندارها داشتند، توصیه شان این بود که مدیران اختیار داشته باشند و از زمان های قدیم هم نگاه مقام معظم رهبری این طور بوده. به خصوص در جنگ دوازده روزه، این اختیار خودش را نشان داد و بدون اینکه مشکلی پیدا بکنیم، استان ها کار خودشان را می کردند؛ این به خاطر اختیاراتی

بود که واگذار شده بود. البته مجلس محترم یک اشکالات قانونی ای گرفت که آن ها را هم داریم حل می کنیم. باور و اعتقاد ما این است که باید اختیارات در استان ها واگذار بشود که این ها بتوانند کارهایشان را انجام بدهند و نیازی به این نباشد که برای هر کاری استاندار یا فرماندار یا رئیس دانشگاه یا مدیرکل بیاید تهران و بخواهد اجازه بگیرد. در این رابطه هم اقدامات بسیار مفیدی انجام گرفته و نتایج خیلی خوبی داشته ایم که البته مفضل است و من اگر بخواهم این ها را خدمت شما عرض بکنم، فقط باید از این روندی که دارد اتفاق می افتد بگویم.

در رابطه با بهداشت و درمان، بحث پزشک خانواده را شروع کردیم و فعلاً داریم به یک زبان و نگاه مشترک می رسیم؛ چون اینکه چه باید بکنند، در تئوری معلوم است ولی در عمل، خیلی وقت ها آنچه گفته می شود اجرا نمی شود. در جلساتی که گذاشتیم، نزدیک به ۶۳ شهر و منطقه انتخاب شد که این کار را انجام بدهند و در پنج تا از این شهرها، کل شهرستان را انتخاب کردند. به هرحال، روش کار مشخص است؛ این ها فقط باید بتوانند یاد بگیرند که چه کار بکنند. مسئله خیلی روشن است. طرح پزشک خانواده می گوید چه کسی مسئول چه مجموعه ای است، چه خدماتی باید به آن مجموعه بدهد و نهایتاً چگونه باید به این کسی که دارد خدمت می دهد، پول پرداخت بشود. ما اگر این کار را بکنیم، یعنی در کل کشور هیچ انسانی از چشم حاکمیت دور نمی ماند؛ برای اینکه همه ی آن کسانی که هستند – چه فقیرند، چه دارند، چه در منطقه ی دورافتاده اند، چه نزدیکند – معلوم است چه کسی چه خدمتی را با چه کیفیتی باید به این ها ارائه بدهد، بدون اینکه ارتباط مالی داشته باشد. ما اگر بتوانیم این کار را بکنیم، عدالت را به معنای واقعی در سیستم بهداشت و درمان پیاده خواهیم کرد. البته این تغییر رفتار کار ساده ای نیست و خود این ها جای بحث است.

در بحث های مالی و پولی هم سازمان بهینه سازی و مدیریت مصرف بنزین و گازوئیل را درست کردیم، آن ها هم الان برنامه های خاص خودشان را دارند. در واقع، ما آن تابو را شکاندیم که نمی شود به قیمت بنزین دست زد. از خودمان هم شروع کردیم؛ یعنی الان ماشین های دولتی دیگر کارت سوخت ندارند و باید بروند آزاد بگیرند مصرف کنند؛ یکی هم مناطق آزاد، یکی هم آن هایی که تازه می آیند. فعلاً در بقیه ی مسائل مداخله ای انجام ندادیم، ولی داریم تلاش می کنیم که آن مسائل قطار حومه ی شهری را درست بکنیم، حمل و نقل عمومی اصلاح بشود، بعد بتوانیم در قیمت های بین شهری هم مداخله کنیم. مهم ترین بحثی که اینجا ما داریم پیگیری می کنیم معیشت مردم است؛ یعنی این دغدغه ای است که شاید هر هفته ما با دولت و با این عزیزان داریم درباره اش گفت وگو می کنیم. منابعش را باید در نظر بگیریم که منابعی برای این ها به وجود بیاید و طبق این منابع بتوانیم معیشت مردم را بهبود بدهیم.

آقای دکتر! شما ساعت شش و نیم صبح بیدار می شوید و هفت صبح سر کارید؛ شب ها چه ساعتی می خوابید؟
بستگی دارد؛ ما خیلی وقت ها مثلاً ساعت پنج بیدار می شویم و ساعت دوازده شب برمی گردیم.

این را از این جهت پرسیدم که برخی از رسانه های غربی با تحریف بعضی از مواضع و صحبت های شما دارند این خط تبلیغاتی را پیش می برند که مجموعه ی دولت جمهوری اسلامی و رئیس جمهور از جنگیدن و حل مشکلات ناتوان است. پاسخ آقای دکتر مسعود پزشکیان به این ادعاهای مغرضانه و عنادورزانه چیست؟
ببینید! بر اساس تمام تحلیل هایی که این ها داشتند، باورش این بود که اگر رژیم صهیونیستی به ایران حمله کند، نظام فرو خواهد پاشید. چرا از هم نپاشید؟ اصلاً تمام محاسباتشان این بود که اگر این ها حمله کنند، مردم می ریزند در خیابان، مشکلات پیدا می شود، معیشت مردم مشکل پیدا می کند و مسائل مختلف خدماتی مختل می شود.

البته در روزهای جنگ هم خدمات دولتی به صورت منظم برقرار بود.
بهتر از گذشته بود، چون اختیارات مال استاندارها بود؛ مثلاً در عرض آن دوازده روز، این ها توانستند بالای ده میلیون تن کالا را در گمرکاتمان جابه جا کنند. همان رانندگانی که اعتراض داشتند، مردانه آمدند وسط؛ مردمی که اعتراض داشتند، جانانه از نظام و از تمامیت کشور دفاع کردند؛ یعنی در حقیقت، هم انسجام داخلی را در مقابل آن ها نشان دادند، هم حضورشان را و همراهی شان را. این ارزش خیلی بالایی است که نشان می دهد دولتی ها و کسانی که سیاستمدارند باید این مردم را باور کنند و با این مردم مهربان باشند. تمام تلاش ما این است که هرچه از دستان بریاید، صادقانه و بی هیچ متنی به این مردم خدمت کنیم و جز خدمت به این مردم، حداقل بگویم که خود ما هیچ چیز دیگری را دنبال نمی کنیم. مردم هم با همه ی این فشارهایی که وجود دارد، خیلی همراهی کردند. تمام محاسبات این ها این بود که اگر حمله کنند، مملکت به اغتشاش کشیده می شود؛ اما مردم از ایرانیشان، از مملکتشان، از دینشان، از فرهنگشان و از رهبری دفاع کردند. در سال ۱۴۰۱ اتفاقی افتاد؛ اما در سال ۱۴۰۴ همه ریختند در خیابان و گفتند جان ما فدای رهبر. چه اتفاقی افتاده؟ این نگاه مردم و برگشت آن سرمایه ی اجتماعی بسیار امیدوارکننده بود و ما هر مقدار به این مردم خدمت کنیم، کم گذاشته ایم؛ لذا امیدوارم شرمنده ی این مردم عزیزمان نشویم.

پاسخ شما به این ادعاهای مغرضانه ای که عرض کردم چیست؟ مثلاً راجع به شخص خودتان اخیراً رسانه های غربی تحلیل هایی منتشر می کنند که آقای پزشکیان می گوید من نمی توانم! درحالی که این درست نقطه ی مقابل کارهایی است که شما

می کنید.

البته من بارها گفته ام نمی توانم، بلکه ما می توانیم. مشکلات مملکت جوری نیست که من به تنهایی بتوانم آن ها را حل کنم – این را بارها گفته ام – ولی ما با قدرت تمام، این مشکلات، تحریم ها و فشارهایی را که می آورند، پشت سر خواهیم گذاشت. امکان ندارد ما با هم باشیم و آن ها بتوانند ما را زمین گیر کنند. اینکه من می گویم با هم وحدت داشته باشیم، وفاق داشته باشیم، برای این است که باور و اعتقاد این است. چه در داخل کشور و چه با همسایگان خودمان اگر ماها وحدت داشته باشیم، آمریکا نمی تواند کشورهای منطقه را این جوری استثمار کند. این ما هستیم که می توانیم مشکلات را حل کنیم. البته مشکلاتی که وجود دارد، به این سادگی قابل حل نیست. آن ها محاسبه کرده اند؛ این طور نیست که بدون محاسبه آمده باشند. هم از نظر اقتصادی، هم از نظر نظامی، هم از نظر سیاسی و امنیتی و تبلیغاتی، از هر لحاظ دارند کار می کنند. کشور ما روی پای خودش ایستاده. حالا آمده اند برنامه نوشته اند که مثلاً ایران ۳۶ ماه دیگر باید ساقط شود! تا دیروز می گفتند در عرض دوازده روز می تواند ساقط بشود، حالا نوشته اند سی و شش ماهه. اگر ما با هم باشیم، سی و شش هزارساله هم نمی تواند این کار را بکنند. برای ما هم بودن باید به یک زبان و نگاه مشترک برسیم، باید در پشت سیاست های رهبری حرکت بکنیم و سعی کنیم اختلافات را زمین بگذاریم، چون هر اختلافی باعث یک ناهماهنگی در جریان حاکمیت می شود. این ها راه ها را بر روی ما بستند، ولی ما راه را پیدا می کنیم و اگر راهی پیدا نکردیم، راهی می سازیم. اگر با هم باشیم، این امکان پذیر است؛ اما اگر با هم دعوا کنیم، این امکان پذیر نیست؛ چون یک بحث همگانی و عمومی است و باید در این چهارچوب حرکت کنیم و هماهنگ عمل کنیم.

رهبر انقلاب اشاره ای داشتند که علی رغم تغییر دولت، بعضی از سیاست ها و پروژه های کلان نظام دارد پیش می رود و شخص آقای پزشکیان، به عنوان رئیس جمهور جدید، بعضی از پروژه های دولت قبلی را دارند ادامه می دهند و تکمیل می کنند. (۳) لطفاً راجع به بعضی از این پروژه ها توضیح بدهید و بفرمایید که آیا به جایی رسیده اند یا بر حسب تشخیص کارشناسی شما تغییری در مسیر آن ها انجام شده.

ببینید! به نظر من مشکل ما تا حالا این بوده که هر کسی می آمده، برای خودش یک برنامه ای می نوشته؛ در صورتی که اگر بپذیریم ما یک سیاست کلی داریم، یک چشم انداز و برنامه ی بیست ساله داریم. مقام معظم رهبری در آن سند چشم انداز بیست ساله فرموده بودند که ما در سال ۱۴۰۴ باید کجا باشیم؛ اگر ما به آن سیاست ها عمل می کردیم، اینجا بودیم که الان هستیم؟ چرا نیستیم؟ برای اینکه هر کس آمده، فکر کرده برنامه دارد؛ در صورتی که حاکمیت برنامه داشته، سیاستش مشخص بوده و هر کس می آمده باید آن برنامه و سیاست را اجرا می کرده. در دوره ی انتخابات هم بحثی که با ما می کردند سر همین بود که می گفتند تو برنامه نداری. نمی شود مملکت سیاست داشته باشد، برنامه داشته باشد، یکی بیاید یک برنامه ی دیگری بدهد. من نمی توانم برنامه ای را که آن ها در چهارچوب آن سیاست ها اجرا کردند بگذارم کنار، یک برنامه ی دیگری و یک راه دیگری را انتخاب کنم. علی رغم تمام مشکلاتی که وجود دارد، ما با تمام قدرت آن راه را داریم ادامه می دهیم.

همه ی آن کارهایی هم که از گذشته وجود داشت و ما افتتاح کردیم – چه در رابطه با مسکن، چه در رابطه با کارهای نیمه تمام جاّه ای، راه آهن یا آب و فاضلاب – آنجا هم اعلام کردیم این کار آن ها بوده، ما افتتاح کرده ایم؛ حالا هشتاد درصد رفته بودند، بیست درصد هم ما ادامه دادیم. این طور نیست که تصور کنیم ما یک کارهایی می کنیم که دیگران نکردند؛ در واقع، ما داریم ادامه می دهیم راهی را که آن ها رفتند و الان هم داریم اولویت بندی می کنیم. ما نزدیک به هفت هزار همت پروژه ی روی زمین داریم که این از نظر علمی و مدیریتی اصلاً قابل قبول نیست. ما الان به هر استانی می رویم، هر مصوبه ای را که داریم، نعل به نعل داریم پیگیری می کنیم و اجرا می کنیم. شما بررسی کنید، تعقیب کنید ببینید در کدام یک از این استان ها که ما رفتیم، یک مصوبه ای داشتیم و اجرا نکردیم. در بعضی جاها صد درصد آنچه گفته شده و نوشته شده دارد عمل می شود. ما نباید بیایم وعده هایی بدهیم که عمل نمی کنیم یا نمی توانیم عمل کنیم. در نتیجه، الان داریم تلاش می کنیم آن مسیرهایی که هست و پروژه هایی را که وجود دارد، بر اساس اولویت، با قدرت و قاطعیت پیگیری کنیم.

لطفاً دو سه نمونه اش را مثال بزنید.

مثلاً طرح مسکن مهر؛ ما بیش از پنجاه هزار مسکن محرومین را به اضافه ی مسکن هایی که نیمه تمام بودند، تمام کردیم. در رابطه با طرح های آبرسانی، مسیری که قرار بود آب طالقان به تهران برسد پروژه ی بزرگی بود؛ خب ما اعتبار گذاشتیم و تماشش کردیم و این همان مسیری بود که آن ها ادامه داده بودند. مثلاً کریدور زاهدان - چابهار را آن ها شروع کرده بودند، ما داریم تماشش می کنیم؛ حتی مسیر آستارا - رشت را آن ها شروع کرده بودند، ولی ما داریم با قدرت می رویم جلو که تماشش بکنیم. الان دارند روی پروژه های مربوط به انرژی هسته ای که در بوشهر وجود دارد کار می کنند که نزدیک به دو هزار مگاوات برق تولید می شود. ما با قدرت داریم این ها را پیگیری می کنیم. البته زمان بر خواهد بود و به این سادگی نیست. ما چیزی از خودمان درنیاورده ایم؛ همه ی این ها مسائلی است که از قبل بوده و ما همان مسیر را داریم ادامه می دهیم.

آقای دکتر! رهبر انقلاب در خصوص معضل اسراف در زمینه های مختلف از قبیل آب، نان، خوراک، بنزین و انرژی، بارها تذکر داده اند و این را یک معضل بزرگی دانسته اند. به طور مشخص، برنامه ی دولت شما برای کاهش اسراف در زمینه های مختلف چیست؟ ما داریم این کار را می کنیم و مقام معظم رهبری با توصیه ها و پشتیبانی هایشان خیلی به ما کمک می کنند. با توصیه هایی

که صورت گرفته، مصرف آب ده درصد کاهش پیدا کرده. می دانید ده درصد چند میلیون متر مکعب در سال می شود؟ از این طرف که مقدار مصرف آب را کاهش دادند، مصرف انرژی برق را هم کاهش دادند. من بارها گفته ام که ما نزدیک به ۱۸۰ میلیارد دلار، یعنی روزانه مثلاً نزدیک به ۹ میلیون بشکه نفت و گاز تولید می کنیم، حدود یک ونیم میلیون بشکه اش را صادر می کنیم، بقیه اش را داریم مصرف می کنیم؛ حالا اگر ده درصد صرفه جویی کنیم – که خیلی راحت امکان پذیر است – روزانه می شود حدود نهصد هزار بشکه نفت و گاز. همین ده درصد، تمام این چاله چوله هایی را که وجود دارد پُر می کند؛ یعنی تمام این مشکلاتی که مردم الان از وجود آن ها ناراضی اند؛ معیشت را، راه را، جاده را و توسعه های بعدی را. به جای اینکه ما مثلاً فرض بکنید ۹ میلیون بشکه نفت و گاز را بسوزانیم، ده درصدش را صرفه جویی کنیم؛ این رقم خیلی بزرگی است.

ما دو سه برابر اروپا داریم برق مصرف می کنیم؛ گازی که مصرف می کنیم، اصلاً قابل مقایسه با آن ها نیست. ما از نظر گاز و انرژی دومین کشور هستیم، ولی الان داریم گاز صنایع، پتروشیمی ها و کارخانه ها را قطع می کنیم؛ چرا؟ برای اینکه درست مدیریت نکردیم، درست تخصیص ندادیم، درست مصرف نمی کنیم. لزومی ندارد ما این جوری مصرف کنیم که الان داریم مصرف می کنیم. ما دما را می گذاریم روی ۲۸ یا ۳۰، تازه پیراهنمان را هم درمی آوریم؛ بعضی وقت ها هم پنجره را باز می کنیم، بخاری یا شوفاژمان هم روشن است! در قرآن می فرماید: «كُلُوا وَ اشْرَبُوا وَ لَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ»؛ خدا کسی را که اسراف کند دوست ندارد. ما در یک اتاق نشسته ایم، چهل تا چراغ روشن کرده ایم! چه لزومی دارد؟ هر کسی یک مقدار کنترل کند، ما می توانیم خیلی از مشکلاتمان را حل کنیم. ما اصلاً نیازی به دیگران نداریم، به شرط اینکه خودمان بتوانیم آنچه داریم مدیریت کنیم. مملکت ما پُر از طلا و معدن است، ولی این رفتار ما است که این طلاها و معادن را می تواند به یک جایی برساند یا نرساند.

یعنی دمای اینجا از ۲۱ درجه بالاتر نمی رود؟

من که آمدم اینجا، اعتراض کردم؛ چون وقتی ما اینجا نیستیم، این ها اصلاً حق ندارند اینجا را گرم کنند.

نه، گرم نبود آقای دکتر.

این ها می گفتند تازه روشن کرده اند، وگرنه ما این ها را خاموش کردیم. ما در بیشتر اتاق های خودمان دیگر شوفاژ روشن نمی کنیم؛ برای اینکه وقتی نمی روم آنجا، دیگر لزومی ندارد روشن باشد. من یک ساعت می خواهم بروم آنجا، ۲۴ ساعت آنجا گرمایش داشته باشد؟ من کارهایم را در یک جا انجام می دهم و دیگر از این اتاق به آن اتاق نمی روم؛ چه لزومی دارد این کار را بکنم؟ خیلی راحت می شود صرفه جویی کرد. الان گفته ام در خانه ی خودمان یک دیواری یا یک پرده ای بزنند که ما یک جای کوچک را مثلاً در حدّ همان ۲۱ یا ۲۲ درجه گرم کنیم، بقیه را اصلاً نگذاریم گرم بشود؛ همین کافی است. وقتی من در پنج شش متر اتاق می توانم بنشینم، لزومی ندارد یک اتاق بزرگ را به خاطر من گرم و سرد بکنند. توصیه ی مقام معظم رهبری هم همین است، خداوند هم می فرماید اگر مسلمانید اسراف نکنید. من الان در دفترم می خواهم کتاب بخوانم، کلّ آن ساختمان را روشن می کنند که من آنجا نشسته ام! چرا؟ ما الان چراغ مطالعه گذاشته ایم، با چراغ مطالعه داریم کارمان را می کنیم؛ آنجا دیگر کاری ندارم، پس بقیه ی چراغ ها را خاموش می کنیم. چه لزومی دارد کلّ اتاق روشن بشود که من می خواهم دو تا امضا بزنم؟ ما اگر بتوانیم ده درصد صرفه جویی بکنیم، همین هم رقم خیلی زیادی است. البته ما خیلی بیشتر از این ها داریم کنترل می کنیم. یک استخر اینجا درست کرده بودند، دائم گرم بود؛ ما گفتیم برای چه اینجا را گرم نگه داشته اید. حالا قرار است یک روز من بروم آنجا شنا کنم. گفتیم جمعش کنند. اصلاً لزومی ندارد. هر وقت هم من خواستم استخر بروم، می روم یک استخر عمومی؛ لزومی ندارد یک استخر اختصاصی بیست و چهارساعته را نگه دارند که حالا یک روزی یک روزگاری قرار است من بروم آنجا شنا کنم.

به نظر من، ما در یک جنگ تمام عیار با آمریکا و اسرائیل و اروپا هستیم؛ آن ها نمی خواهند کشور ما سر پا بایستد. این جنگ بدتر از جنگ عراق با ما است؛ اگر آدم خوب درک بکند، این جنگ خیلی پیچیده تر و سخت تر از آن جنگ است. در جنگ با عراق، وضعیت معلوم بود؛ او موشک می زد، من هم معلوم بود کجا را می زنم. اینجا الان از هر لحاظ دارند ما را محاصره می کنند، دارند ما را در مضیقه و تنگنا قرار می دهند، مشکل ایجاد می کنند – از نظر معیشتی، از نظر فرهنگی، از نظر سیاسی و از نظر امنیتی – و توقعات جامعه را بالا می برند؛ از آن طرف جلوی فروش ما را، تبادلات ما را، تجارت ما را می گیرند، از این طرف هم توقعات در جامعه بالا رفته! در نتیجه، همه باید با تمام توانمان کمک بکنیم و مملکت را درست کنیم.

آقای دکتر! به نظر می آید که دشمن بعد از آن عدم موثقیّت و شکستی که در جنگ دوازده روزه داشت، تغییر رفتار و تغییر سیاست داده و روی آورده به یک نوع عملیات روانی و رسانه ای بر این مبنا که ایران به طور کلی و دولت به شکل مشخص، ضعیف هستند و چاره ای جز تسلیم شدن در برابر ما ندارند. پاسخ شما به عنوان رئیس جمهور و رئیس شورای عالی امنیت ملی به این خطّ رسانه ای چیست؟

بگذارید این ها در همین خیال باشند. این ها با همین خیال حمله کردند، ولی وحدت و انسجام داخلی افزایش پیدا کرد. کاری که الان مقام معظم رهبری انجام می دهد که هماهنگی قوا پشت سرش ایجاد می شود و اگر هم صدایی و همدلی به وجود بیاید، هیچ قدرتی نمی تواند یک ملت منسجم و با هم را زمین گیر کند. دغدغه ای که من دارم – مهم تر از هر قدرت نظامی – انسجام و وحدت داخلی و گذاشتن اختلافات به یک گوشه ای است و دست به دست هم دادن و مشکلات را حل کردن است. چرا ما

گفتیم کارها را محله محور کنیم، مسجدمحور کنیم و مردم را مشارکت بدهیم؟ مردم باید در سیاست گذاری دخالت و مشارکت داشته باشند. ما باید مردم را در تصمیم گیری ها مداخله بدهیم. جنگ را چه جوری اداره کردیم؟ دولت پول داشت؟ آن موقع هم آمریکا و کشورهای عربی به عراق کمک می کردند، به صدام کمک می کردند؛ آیا توانستند یک وجب خاک ما را بگیرند؟ تمام قدرت ها به آن ها کمک می کردند. مردم بودند که این کار را می کردند. ما آن مردم را و آن مدیرها را با همان تفکر می خواهیم؛ یعنی مردم و مدیرانی را می خواهیم که بدانند مملکت مال خودشان است، منطقه مال خودشان است و با تمام وجود می توانند مشکلاتشان را حل کنند.

ما داریم مشکلات خودمان را حل می کنیم؛ آن چیزی که من از آن نگرانم و بارها هم گفته ام، فقط این است که بتوانیم اختلافات را کنار بگذاریم. این ها دارند به اختلافات دامن می زنند؛ ما باید مواظب باشیم که اختلافات دامن گیرمان نشود. اگر هم اختلاف داریم، بنشینیم در اتاق های سر بسته با همدیگر دعوا کنیم؛ ولی وقتی رفتیم بیرون، یک صدا از نظام بیرون بیاید و آن صدا هم جهت گیری ها و مسیرهایی است که مقام معظم رهبری نشان می دهد. ممکن است در دل من یک چیز دیگری باشد ولی وقتی مسیر مشخص است، همه باید در آن مسیر حرکت کنند. و اگر همه با هم باشیم، بر این مشکلات غلبه خواهیم کرد؛ آن ها هر کاری می خواهند بکنند. اگر ما بتوانیم عدالت را و انصاف را در کشور پیاده کنیم و مردم را در تصمیم گیری ها و در سیاست ها مشارکت بدهیم و مردم ببینند ما با چه مشکلاتی مواجهیم، خودشان کمک می کنند مشکلات را حل می کنند.

در وضعیت فعلی، فشارهای اقتصادی سنگین است، بخش زیادی از مردم هم این را درک می کنند. آقای رئیس جمهور چقدر شرایط اقتصادی مردم را لمس می کنند و در جریانش هستند؟

ما مشکلات اقتصادی مردم را با تمام وجود درک می کنیم. ما نفت را حدود ۷۵ دلار می فروختیم، حالا می فروشیم ۵۰ دلار؛ یعنی ۲۵ دلار کمتر داریم می فروشیم. از یک طرف فشار آوردند و درآمد ما کمتر شده، از یک طرف جنگ بوده و یک مقدار خدمات و تولید ما کاهش پیدا کرده. علی رغم همه ی این ها، قرار شده که تا عید نزدیک به دوونیم میلیارد دلار پول را تبدیل کنند و کالابریک های مورد نیاز را تا آنجایی که امکان دارد بتوانیم به جمعیت هدف پرداخت بکنیم. همین پول بنزین، حالا پنج هزار تومان عددی نمی شود، ولی قرار شده دولت هرچه از این پول به دست می آورد، همه را در کالابریک و یا معیشت مردم هزینه کند. ما برای سال آینده با مجلس صحبت کردیم که به هر شکلی شده معیشت مردم را تأمین کنیم. باید با مجلس و با نماینده ها و حتی با مجموعه ی حاکمیت به یک زبان و نگاه مشترک برسیم؛ آنجایی که نباید پول بدهیم ندهیم، آنجایی که نباید یارانه بدهیم ندهیم، آنجایی را که باید بدهیم تفاهم کنیم که بدهیم.

در همین بحث بنزین، فکر می کنید به هر باک بنزین چقدر یارانه می دهیم؟ بر اساس همین سهمیه ای که می دهیم، در ماه نزدیک به هشت میلیون تومان است، تازه اگر در سقف آن شصت لیتر و صد لیتر مصرف کند؛ اگر بیشتر مصرف کند، دیگر می رسد به حدود بیست میلیون تومان در هر باک؛ حالا اگر دو تا باک داشته باشیم، آن وقت ببینید چقدر می شود. چرا ما داریم این جوری پول خرج می کنیم؟ چرا این یارانه را به همه نمی دهیم؟ وقتی هم مداخله می کنیم، داد یک عده بالا می رود که چرا دارید گران می کنید. ما گران نمی کنیم؛ ما می خواهیم آنچه به دست می آوریم به همه بدهیم. اگر قرار است من به یک باک ماشین هفت میلیون، ده میلیون یا بیست میلیون یارانه بدهم، خب این را به همه ی مردم می دهیم؛ به همه به اندازه ی سهمی که دارند پرداخت می کنم. رسانه ی ما باید دفاع کند و فرهنگش را ایجاد کند. ما هیچ پولی را برای چاله چوله های دولت خودمان برنخواهیم داشت، هیچ چیزی از یارانه کم نخواهیم کرد، ولی می خواهیم این یارانه را به همه بدهیم. من که چند تا ماشین در خانه دارم، بسته به میزان مصرفم، برای هر باک دارم هشت میلیون، نه میلیون یا ده میلیون یارانه می گیرم؛ در همین حال، یک عده نان شب ندارند بخورند! چرا؟

بر اساس آمار هم گویا فقط پنجاه شصت درصد مردم خودروی شخصی دارند.

بله، این هم جای بحث است و کاملاً مشخص است. چرا ما پول را به همه نمی دهیم و فقط به آن هایی می دهیم که ماشین دارند؟ این فرهنگ باید ایجاد بشود. ما تصمیم داریم برای سال آینده در این رابطه، هم با مردم صحبت کنیم، هم با نمایندگان و هم با دولت تا به یک زبان مشترک برسیم. ما هیچ پولی را برای دولت نمی خواهیم. این پول را باید به همه بدهیم، نه اینکه یکی که چند تا ماشین دارد همه ی یارانه ها را بگیرد. ما امسال نزدیک به پنج میلیون دلار بنزین وارد کردیم؛ خریدیم شصت هزار تومان، می فروشیم ۱۵۰۰ یا ۳۰۰۰ تومان! چرا؟ آن وقت به معیشت مردم نمی رسیم. نیاز به تعامل با مردم دارد، نیاز به اعتماد مردم دارد. ما امسال کل بودجه ای که دادیم به مجلس، دو درصد رشد دارد؛ در صورتی که سال های قبل مثلاً چهل درصد یا پنجاه درصد رشد و هزینه درست می کردیم. ما سعی کردیم هزینه ی خودمان را کم بکنیم؛ به مجلس هم گفتیم هر چقدر می توانند هزینه ی ما را کم کنند، نمی خواهد هزینه اضافه کنند.

گفتند بودجه ی سال آینده را بسیار انقباضی بسته اید.

هنوز خیلی جا دارد؛ هنوز خیلی جا دارد که ما بتوانیم خیلی از این هزینه هایمان را کم بکنیم. چرا ما داریم اضافه هزینه می کنیم؟ بهره وری نیروی انسانی و نوع خدمات ما می تواند خیلی بهتر از این بشود و این کاری است که نیاز به همکاری و همدلی

و هم زبانی دارد. ما خیلی کارها را می توانیم انجام ندهیم. معیشت مردم برای ما اولویت است. من می توانم به موبایل پول بدهم، ولی به معیشت مردم باید بدهم. ما تا حالا یک ونیم میلیارد داده ایم موبایل وارد کرده اند، ولی الان در معیشت مردم و نهاده ها و کالاهای اساسی گرفتاریم. البته ارز ترجیحی به آن ندادیم، ولی بالاخره ارز دادیم. خب من ارز را اول باید به معیشت مردم بدهم و بعد اگر اضافه آوردم، به بقیه ی مسائل می دهم؛ اگر اضافه نیاوردم، خب حالا صادرات کند و بر اساس صادرات خودش، خدمات خودش را هم از آن صادرات بگیرد.

این نیاز به یک تغییر فکر دارد، نیاز به فرهنگ سازی دارد. برق هم این جور است، گاز هم این جور است. من مثلاً چهار تا خانه دارم، چهار تا ساختمان دارم، در همه ی آن ها یارانه ی گاز می گیرم، یارانه ی برق می گیرم؛ آن یکی خانه ندارد، مجبور است کثی پول بدهد تا فقط بتواند خانه اش را کرایه کند. خب وقتی در این مسئله مداخله می کنید، داد همه درمی آید که گران کردند! ما گران نمی کنیم؛ ما می خواهیم آن چیزی که وجود دارد به همه برسد. اگر این تفکر پذیرفته بشود و مردم با ما همکاری نکنند، فویش به یک خانه ی من گاز یارانه ای بدهند و یک سهمی بدهند بگویند اصلاً این قدر گاز را به تو رایگان می دهیم؛ ولی برای بقیه ی خانه هایی که من دارم چرا باید گازی به قیمت مثلاً فرض کنید سیصد تومان بدهند؟ و این چیزی است که باید صداوسیما، نمایندگان عزیز ما، روحانیت عزیز ما و احزاب سیاسی ما کمک کنند که عدالت را و انصاف را در این مملکت پیاده کنیم. آن وقت، هیچ کس مشکل گرسنگی و معیشت پیدا نمی کند. ما پول داریم، منتها بد مصرف می کنیم؛ این را باید درست مدیریت کنیم.

آقای دکتر! آیا این هفته یا هفته ی پیش با رهبر انقلاب درباره ی مسائل اقتصادی و معیشتی جلسه ای داشتید؟ در آخرین جلساتی که با ایشان داشتید، چه تذکرات و نکات مشخصی را در زمینه ی معیشت مردم و مسائل اقتصادی بیان کردند؟

ما هر هفته بالاخره فرصتی پیدا می کنیم خدمت مقام معظم رهبری می رسیم و درباره ی گزارشات و جهت گیری هایی که وجود دارد با ایشان مشورت می کنیم. ایشان به ما و به سایر قوا و به بقیه ی جاهایی که لازم است، توصیه هایی می کنند و مسائل یک مقدار کنترل می شود. ببینید! دغدغه ی مقام معظم رهبری، در اولویت اول، معیشت مردم است؛ یعنی مهم ترین دغدغه ی ایشان هم معیشت مردم است. کارهایی که ما داریم می کنیم و برنامه هایی که می ریزیم، نیاز به این دارد که همه مشترک بشویم و با هم جلو برویم؛ این اگر اتفاق بیفتد و رسانه ی ما، مجلس ما و بقیه ی ارگان ها هماهنگ بشوند، حداقل برای سال آینده ما می توانیم کاری بکنیم که مردم از نظر معیشت دچار مشکل نشوند و قیمت ها برای نیازهای غذایی شان دیگر افزایش پیدا نکند؛ ما می توانیم این کار را بکنیم. ما این مسئله را خدمت ایشان ارائه دادیم، نظرشان مثبت بود. ما یک برنامه ای شامل حدود بیست بند ارائه دادیم و گروه های مختلف اقتصادی در دولت و مجلس و بعضی نهاده ها با هم هماهنگ شده اند که این بیست بند را عملیاتی کنند. چون ایشان نگران بودند از وضعیت ارزی و کالاهای اساسی و نهاده ها و تورم و مانند این ها، هفته هجده بند بود که ما باید بتوانیم درباره ی این ها گزارش بدهیم.

ما در این زمینه مشکل داریم و این نیاز به مداخله دارد، این مداخله هم درآور است. مردم باید بدانند نیت ما این است که بتوانیم آن زخم ها را درست کنیم و بخیه زدن این زخم ها هزینه بر است. اینکه بگوییم من این را می دهم، این را می دهم، این را می دهم، این را می دهم، خب همه خوششان می آید؛ وقتی که می گویی این را نمی دهم، این را نمی دهم، خب همه ناراحت می شوند که چرا نمی دهی. ما باید مصرفمان را کنترل کنیم. نمی گویم مصرف نکنیم؛ می گویم مصرفمان را باید کنترل کنیم. ده درصد کاهش مصرف اصلاً کار سختی نیست. همه می توانند یک قدم بیابند کمک کنند به ما، کمک کنند به مملکت ما، به ایران ما و به جامعه ای که در آن زندگی می کنیم. در این صورت، ما از همه ی این مشکلات راحت بیرون می آییم.

من که می گویم بیابید کمک کنید، معنی اش این نیست که ما کار خودمان را نمی کنیم؛ ما با قدرت داریم کارهایمان را انجام می دهیم، یک سری کارها هم انجام می دهیم که الان نمی گویم، برای اینکه شیطنت می کنند می روند جلوی ما را می گیرند؛ ولی کارهایمان را داریم با قدرت انجام می دهیم. اما اگر در این رابطه هر کس هر جا می تواند یک کمکی بکند، اوضاع اصلاً از این رو به آن رو می شود. ما نمی خواهیم خودمان را از کمک هیچ کس محروم بکنیم؛ هر کس می تواند، بیاید کمک کند. خب مملکت وسیع است و ما همه جا مشکل داریم؛ یک قسمت را بیا درست کن ببینم چه جوری می خواهی درست کنی. نمی شود کنار گود یابستی و مدام بگویی لنگش کن؛ خب شما بیا لنگش کن ببینم چه جوری لنگش می کنی.

این مشکلاتی هم که ما پیدا کرده ایم، الان پیدا نشده، زمان شهید رئیسی هم پیدا نشده؛ یک روندی بوده، مشکلات دائماً داشته روی هم اضافه می شده، حالا ما باید جلوی پیش یابستیم؛ اگر هم جلوی پیش یابستی، بخیه می خواهد، بعضی وقت ها هم جراحی وسیع تر می خواهد. خب باید کارشناسان ما، دانشمندان ما، نخبه های ما، سرمایه گذاران و تولیدکنندگان ما همه با هم به یک تفاهمی برسند که اگر این مداخله را می کنیم، به نفع جامعه ی ما است، نه اینکه ما می خواهیم برای مردمان مشکل درست کنیم. ما اینجا هستیم که خدمتگزار مردم باشیم؛ حداقل خود من هیچ نیت دیگری در دلم نیست، مگر اینکه بتوانیم مشکلات مردمان را حل کنیم.

آقای دکتر! بر اثر تبلیغات دشمن، بخش هایی از مردم ما نگرانند که شاید دشمن آمریکایی و اسرائیلی دوباره بخواهد شیطنت کند. پاسخ آقای رئیس جمهور به این نگرانی ها چیست؟ البته ما در طول جنگ دوازده روزه دیدیم که حتی خدمات عادی دولتی هم مختل نشد و با یک هماهنگی و همکاری و برنامه ریزی ازپیش تعیین شده، جامعه به صورت روال عادی خودش اداره شد. ببینید! نیروهای نظامی عزیز ما با قدرت دارند کارهایشان را می کنند و الان از نظر تجهیزات و از نظر نیرو، علی رغم همه ی مشکلاتی که داریم، قوی تر از آن زمانی هستند که این ها حمله کردند. لذا آن ها اگر بخواهند برخورد کنند، طبیعتاً با پاسخ قاطع تری روبه رو خواهند شد. اما من باز برمی گردم به اینکه اگر ما مردم با هم باشیم و وحدت داشته باشیم، آن ها اصلاً مأیوس می شوند از اینکه بخواهند بیایند به کشور ما حمله کنند. امید این ها این است – در گفتارشان هم گفتند دیگر – که باید از داخل یک ائتلافی بیفتد تا این ها بتوانند بیایند مداخله را شروع کنند. علت اینکه من مدام دارم می گویم که اگر هم بحثی هست، بهتر است در اتاق ها با هم بنشینیم دعوا کنیم ولی در بیرون یک صدا بشویم، این است که اگر وحدت و انسجام داشته باشیم، مردم می فهمند که ما واقعاً دلمان می خواهد خدمت کنیم و هیچ فرقی بین هیچ جنسیتی، هیچ قومیتی، هیچ عقیده و باوری نمی گذاریم. بنده به عنوان مسئول مملکت موظفم به همه بر اساس عدالت خدمت بدهم. اگر ما شیعه ایم، اگر می گوئیم ما پیرو حضرت علی هستیم، حضرت علی به برادرش عقیل که از بیت المال اضافه می خواست چیزی نداد. خداوکیلی اگر ما این کار را می کردیم، مردم از ما ناراضی می شدند؟ بعضی جاها هم نکردیم، مردم از ما ناراضی اند.

خب باید الان ثابت بشود. با تئوری و با گفتن هم نمی شود. به من می گویند بیا حرف بزن؛ خب ما یک عمر است داریم حرف می زنیم. بنده باید ثابت بکنم که فرقی قائل نخواهم شد بین جنسیتی، قومیتی، نژادی و زبانی. همه ی این ها دستورات خدا و پیغمبر و امام است؛ خب ما باید عمل کنیم. ما اگر به اسلام و به دستور رسول خدا و به دستور امام عمل کنیم، وحدت و انسجام و وفاقی در جامعه ی ما ایجاد می شود که دیگران حسرت خواهند خورد که کاش ما هم این جوری بودیم. نباید به همدیگر حرف هایی بزنیم که شایسته نیست. شیطان دشمن انسان است و می خواهد ما با هم خشن حرف بزنیم، ناجور حرف بزنیم تا با هم دعوا کنیم.

متشکریم از وقتی که در اختیار ما قرار دادید. برای شما و دولت محترم آرزوی موفقیت می کنیم.

ما همه یکی هستیم؛ در نتیجه، ما و دولت داریم تلاش می کنیم. می گوید:

این ما و منی جمله ز عقل است و عقال است

در خلوت مستان نه منی هست و نه مایی (۴)

همه او است. حالا خدا کند که ما بتوانیم مسیر خدایی را ادامه بدهیم و آن الگویی را که مقام معظم رهبری از مسلمانان و از زندگی اسلامی می خواهد نشان بدهد، ما در رفتار باید نشان بدهیم نه در گفتار؛ به اندازه ی کافی حرف زده ایم. موقّق باشید. خداقوت.